

Pedersen, Bærtelsen, Dinesen, H. Hansen, S. Kjær, P. Nielsen, Povlsen, Müllen og Rasmussen:

I 3die Linie ombyttes Ordene: „Pension af 340 Rd.“ med: „Understøttelse af 300 Rd.“ forkastedes med 49 Stemmer mod 25.

Derved bortfaldt Endringsforslaget under Nr. 2.

Herefter fattes Lovudkastet (see Tillæg A. Sp. 1607—8), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og

vedtoges med 60 Stemmer mod 1.

Sagen gaar nu til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Lønninger for de i Ministerierne, med Undtagelse af Udenrigsministeriet og Krigsministeriet, ansatte Embeds- og Bestillingsmænd“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1609 ff.)

Sjörning: Efterat den høitærede Finantsminister ved Indbringelsen af dette Lovforslag aabent har vedgaaet og gjort en Undskyldning for den Feil, at dette Udcast, som skal træde i Kraft den første April, først nu i Februar er forelagt Thinget, tør jeg ikke fremføre nogen egentlig Bebreidelse i saa Henseende. Jeg troer ogsaa, at hvis de andre Lønningslove, som skulle følge efter denne, komme med det Snarreste, kan man endnu nære Haab om, at Behandlingen af dem alle vil kunne tilendebringes i denne Samling, og jeg skal allerede nu erklære, at Bestaffenheden af det her foreliggende første Lovforslag i høi Grad bestyrker dette Haab. Skulde imidlertid dette Haab stufes, skulde de andre Lønningslove komme saa seent, at man virkelig maatte sige, at det egentlig kun var pro forma, at de vare blevne forelagte, eller skulde deres Indhold være utilfredsstillende, eller skulde man ikke kunne opnaae Enighed med Regjeringen derom,

troer jeg ikke, at Rigsdagen saaledes uden videre vilde kunne udsætte Revisionen endnu eet Aar. Jeg troer nemlig, at der da vilde blive Spørgsmaal om at gennemføre i Finantsloven idetmindste nogle foreløbige Indskrænkninger, og i alt Fald maatte man kræve som den tarveligste Betingelse for Udsættelsen, at man erholdt Sikkerhed for, at de Embeder, der egne sig til Inddragelse, ikke besættes, hvis de i Aarets Løb maatte blive ledige.

Naar man behandler en Lønningslov for et større eller mindre Antal Embedsmænd, kommer man let til at mindes, at der er Noget, der hedder Esterløn eller Pension, og det erode Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilde) har jo ogsaa nylig mindet os derom. Der er en saa nær Forbindelse mellem en Lønningslov og en Pensionslov, at det vistnok maa anses for at være heldigt, naar de vedtages paa samme Tid. Hertil kommer, at denne Lønningslov jo blandt Andet gaar ud paa at afskaffe den urimelige Ulighed, der nu paa halvsjjerde Aar har bestaaet imellem de Embedsmænd, der vedkomme Kongeriget, og de Embedsmænd, der vedkomme Monarchiet, uagtet selve Forskjellen mellem Kongeriget og Monarchiet forlængst er afskaffet, men med Hensyn til Pensioneringen gjælder den samme ligesaa urimelige Forskjel endnu. Det lille Danmark har Raad til at holde to almindelige Pensionslove, en for Kongerigets og en for Monarchiets Embedsmænd, og uagtet de ligne hinanden i det Meste, er der dog endeel Forskjel paa dem. Jeg nævner iøvrigt ingen Tanke om at afskaffe Pensionsvæsenet, saaledes som det erode Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds nylig forudsatte, at der var en almindelig Tilbøielighed til. Deels er det nemlig tvivlsomt for mig, hvorvidt det stemmer med Grundlovens Bud, og deels frygter jeg for, at det vilde blive for dyrt; jeg er bleven affrækket ved den Betænkning, som i forrige Samling blev afgiven om Geisflighedens Lønning. Derimod er der Grund til at revidere Pensionsloven sammen med Lønningslovene, og jeg vil derfor spørge den høitærede Finantsminister, om det ikke er hans Tanke sammen med disse Lønningslove at fremlægge en Pensionslov, hvori de to gjældende Pensionslove kunne sammenarbejdes og